

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű királyság, ahol élt egy fiatal hercegnő, akit Elenának hívtak. Elena mindenki kedvence volt, de a szíve mélyén egy titkos vágy élt benne: szeretett volna felfedezni mindent, amit a világ kínál.

Egy nap, miközben a kastély kertjében sétált, rátalált egy régi, elhagyatott kútra. A kút mélye sötét és titokzatos volt, és Elena kíváncsisága egyre nőtt. „Mi lehet odalent?” – gondolta magában és egy lépést tett a kút széléhez. De ahogy közelebb lépett, hirtelen megcsúszott, és majdnem beleesett a mélybe. Ekkor megjelent egy bátor herceg, aki fehér lován épp az elhagyott úton vágatott. A herceg, akit Alexnek hívtak, észrevette a hercegnőt az útról kútnál, és azonnal megállt. „Elena, ne lépj közelebb!” – kiáltotta, majd gyorsan leugrott a lóvaról, és kinyújtotta a kezét. „Fogd meg a kezemet, és ne félj!” Elena megfogta a herceg kezét, és Alex sikeresen kihúzta őt a kút széléről. „Köszönöm, kedves herceg, köszönöm, hogy keresztezted az utamat!” mondta Elena hálásan. „Nem tudom, mit tettem volna nélküled!” De a boldogságuk nem tartott sokáig, mert hirtelen egy hatalmas árnyék borult a földre. Amikor felnéztek, egy hétfejű sárkány lebegett a levegőben, minden fején hatalmas, félelmetes szempárral. „Ki merésze megzavarni az én türelmemet?”- ordította a sárkány, és a hangja úgy zúgott, mint a mennydörgés. Alex és Elena összenéztek, és tudták, hogy együtt kell szembenézniük a sárkánnyal. „Mi nem akarunk bántani téged!”- kiáltotta Alex. „Csak a hercegnőt akartam megmenteni!” A sárkány, aki valójában nem volt olyan gonosz, mint amilyenek látszott, elmosolyodott. „Ha valóban bátor vagy, akkor meg kell küzdenetek velem egy próbán! Ha győztök, elengedlek titeket, de ha veszítetek, örökre a szolgálaim lesztek!” Elena és Alex bólintottak, és készen álltak a kihívásra. A sárkány egy sor feladatot adott nekik, amelyek próbára tették a bátorságukat és ügyességüket. A herceg és a hercegnő együtt dolgoztak és sikerült teljesíteniük az összes feladatot. A sárkány látva a bátorságukat és az összetartásukat, végül megadta magát. „Bár nem volt egyszerű, megérdemlitek a szabadságot. Most már mehetnek!”- mondta, majd eltűnt a sötét felhők között. Elena és Alex boldogan tértek vissza a kastélyba, ahol mindenki ünnepelte a bátorságukat. A hercegnő megtanulta, hogy a kíváncsiság fontos, de a bátorság és a barátság fontosabb.

A herceg és a hercegnő barátsága pedig örökre megmaradt, és együtt fedezték fel a világ csodáit. Így hát a hercegnő és a herceg boldogan éltek, és soha többé nem közelítettek a kút széléhez.

Bujdosó Emese

8. osztály

Jovan J. Zmaj Általános Iskola Magyarokanizsa